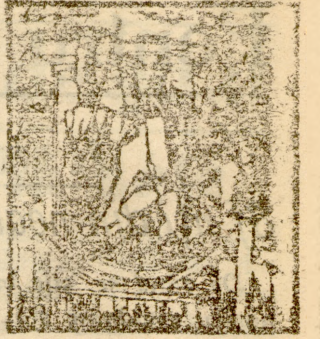

FOAIA POPORULUI

„Înseși cu poporul
ca să nu rățaciți” ..

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrată în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Astra”

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa postală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.846/1943

O datorie de onoare

Ziarele din Capitală ne aduc știrea, că guvernul a hotărât trecerea tuturor chestiunilor privitoare la ocrotirea invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, dela Ministerul Armatei, la Ministerul Asistenței și Asigurărilor Sociale. Titularul acestui din urmă departament, D. ministru ing. Gh. Nicolau, într-o declarație făcută gazetelor, după ce atrage luarea aminte asupra acestei schimbări, arată starea nenorocită în care se găsesc cei 758.000 de invalizi, orfani și văduve de război ai țării românești și promite, că după clasarea lor, se vor lua măsuri grabnice ca nedreptățile din trecut să fie reparate și să li se asigure tuturor o viață mai bună și mai omenească.

Deși mărturisim, că nu înțelegem pe deplin rostul adevărat al trecerii necurmte a invalizilor, orfanilor și văduvelor de război dela un minister la altul, fără ca prin aceasta să li se fi îmbunătățit până acum și starea grea în care se găsesc, ne bucurăm, totuși, că Guvernul este preocupat de soarta lor, pe care promite că o va îndrepta. Sperăm, că această îndreptare nu va întârzia prea mult și că prin ea țara își va plăti, așa cum se cuvine, o datorie de onoare, față de mucenici neamului care au jertfit tot ce au avut mai scump pentru binele Patriei. Sperăm, că invalizii de război vor fi ajutați ca, potrivit cu starea lor, să-și câștige prin muncă cinstită, cele de lipsă fiind folositori societății, că orfanii de război vor deveni, cu adevărat copiii iubiți ai neamului, bucurându-se în plin de ocrotirea și dragostea întregii societăți, iar văduvele de război nu vor mai fi lăsate pe drumuri, ci vor fi sprijinite ca să-și poată re-clădi un cămin și o familie.

Toate acestea se pot face și trebuie să se facă, după un plan bine chibzuit, depunându-se suflet și multă bună-voință, dar în același timp aducându-se și sacrificii însemnate de bani, atât din partea Statului cât și a societății. Să rupem ceva din sutele de milioane și miliardele câștigate ușor de bogătașii noștri de război, de băncile și întreprinderile care au făcut averi nemăsurate în dosul frontului, la adăpost de orice suferință și cu care să mai strângem din multele cheltuieli, adeseori fără rost ale statului și să dăm și noi toți, obolul nostru, cât de mic, dar din tot sufletul, și astfel să adunăm sumele de care avem nevoie, pentru a putea

1 Decembrie 1918—1945

de: Dr. VALERIU TRAIAN FRENȚIU,
Episcopul Orăzii

Douăzeci și șapte de ani au trecut de când toată suflarea românească, îmbrăcată în haine de sărbătoare, atât trupește, cât și sufletește, prăznua, cu bucurie, sfărmașul zăgăzurilor născocite și făurite de răutatea omenească. Prin măreața adunare dela Alba-Iulia, în 1 Decembrie 1918, poporul român își vedea întregite hotarele primite, ca sfântă moștenire dela moși și strămoși, dela Daci și Romani.

Dar, în lucrurile omenești, întotdeauna este amestecată, pe lângă bucurie și mulțumire, și ceva amărăciune. O întorsătură politică, o presiune nedreaptă, un năpraznic dictat sacrileg, au făcut să amuțească în-sufletirea, frunțile să se încrețească, iar bucuria și veselia să se schimbe în suspin.

Transilvania a fost ciuntită; paloș ucigaș a pătruns drept în inima ei, sfâșiindu-o în două.

Am fost despoiați de bucurie, dar ne-a rămas „Nădejdea” care nu e dela oameni, ci dela Dumnezeu. Am rămas convingși, că vitejia ostașilor poate să câștige victorii vremelnice, dar dăruirea și statornicia biruinții numai Dumnezeu o poate da, și o dă celor cari o cer cu stăruință.

Strămoșii noștri, cu nădejdea în Dumnezeu, au luptat veacuri de-a rândul, pentru împlinirea visului rămas din tată în fiu, ca un testament sfânt. Împlinirea aceluși vis am văzut-o noi. Pentru aceea, ziua de 1 Decembrie să ne fie o zi de pioasă reculegere și de improspătare a nădejdii în Dumnezeu, în mâna căruia sunt destinele țărilor și ale popoarelor.

Trecutul apropiat, ale cărui urme dureroase încă nu s'au șters de tot, să ne fie dovadă și învățătură, că numai ce e clădit pe temelia credinții și a nădejdii în Dumnezeu, a iubirii și a unirii între frați, numai aceea va dăinui, căci numai aceea va avea binecuvântarea Părintelui cereesc, căci: dacă n'ar zidi Domnul casa, înzadar s'ar osteni cei ce zidesc; și dacă n'ar păzi Domnul cetatea, înzadar ar veghia cei cari o păzesc (Ps. 126, 1—2).

Unirea în cuget și în simțiri, dragostea între frați, credința și nădejde în Dumnezeu, și păzirea cât mai bună a poruncilor Lui, acestea le așteaptă Domnul dela noi, și numai acestea pot să fie temelia statornică și dăinuitoare, pe care se va putea clădi fericirea, pacea și bunăstarea țării și a neamului; iar fără de acestea, zadarnică va fi toată truda și osteneala, căci înaintea Domnului, toată înțelepciunea omenească este, mai deșartă și mai trecătoare, decât umbra, și mai înșelătoare decât visurile.

Sus să avem inimile!

Valeriu Traian

Episcop, VALERIU TRAIAN

Administrator Apostolic al Mitropoliei
de Alba-Iulia și Făgăraș

N. R. Articolul I. P. S. Sale, Valeriu Traian Frențiu, Administratorul Apostolic al Mitropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș, sosindu-ne după încheierea numărului festiv închinat zilei de 1 Decembrie 1918, îl publicăm în numărul de față, convingși, că cititorii noștri îi vor pătrunde conținutul cu atențunea cuvenită slovei scrisă de mâna purtătorului cărții vlădicești dela Biał.

Ajutoarele Americii pentru combaterea paralizelor infantile în România

Dela Washington aflăm știrea că în cursul săptămânii trecute, a plecat

asigura invalizilor, orfanilor și văduvelor de război o viață omenească și vrednică de jertfa pe care ei au adus-o pentru Neam și Tară.

Ocrotirea largă, ajutorarea prin toate mijloacele și iubirea caldă pe care trebuie să o arătăm invalizilor, orfanilor și văduvelor din război, este nu numai o obligație materială, ci o datorie de onoare pentru întreg poporul român.

I. S.

spre București un avion special, care aducea noua descoperire a științei medicale americane, un plămân de otel, cu ajutorul căruia va putea fi scăpat dela moarte sigură, un suferind de paralizie infantilă (boală care se ivește la copii).

Înainte de a părăsi pământul Statelor Unite, avionul care a adus plămânul de otel, a fost binecuvântat de un sobor de preoți, în frunte cu Păr. Hațieganu, parohul bisericii „Sfântul Dumitru”, din Washington.

WINSTON CHURCHILL

Zilele trecute, d. Winston Churchill, fostul prim-ministru al Angliei în decursul marelui război, a împlinit vârsta de 71 ani. Din acest, prilej, ziarele din lumea întreagă au făcut pomenire, în articole elogioase, de marele bărbat de stat al Imperului Britanic și au scos la iveală meritele lui deosebite pentru câștigarea victoriei, pentru întronarea dreptății și a libertății în lume. S'a arătat, mai ales, curajul nemai pomenit de care a dat dovadă fostul Prim-ministru al Angliei în cele mai grozave momente ale războiului și încrederea lui nestirbită în victoria finală, încredere pe care a răușit să o inspire și întregului popor englez.

Un asemenea moment grav și hotărâtor, nu numai pentru toștul prim-ministru al Angliei și pentru țara sa, dar pentru omenirea întreagă, a fost acela dela Dunkerque. Mașina de război a lui Hitler, după șirul neîntrerupt de victorii câștigate asupra popoarelor mici, înfrânsese și puterea armată a Franței și se găsea pe punctul de a invada și insula britanică, rămasă singură, nepregătită de război și fără aliați, în fața cutropitorilor victorioși. America încă nu intrase în război, iar Rusia Sovietică nu fusese atacată de Germania și se găsea în stare de neutralitate, așa că formidabila mașină de război Germană era gata de atacul hotărâtor asupra Angliei. În acele momente grele, d. Churchill, prezentându-se în fața Parlamentului englez a spus: „Prefer să predau Londra, stradă cu stradă, în cenușă, decât să capitulez. Dacă nu vom putea noi rezista aici, munții Scoției au bune poziții de rezistență. Iar dacă vom fi scoși și de acolo, ne vom bate în Canada sau în Australia”. Timp de un an întreg, „Anglia condusă de hotărârea neînfrântă a lui Churchill, a dus singură războiul împotriva Axei și în tot acest timp a lucrat, neîntrerupt, pentru înarmare și pentru câștigarea de noi aliați împotriva celui mai mare dușman al omenirii: Germania hitleristă. Iar poporul englez, căruia, în loc de promisiuni înșelătoare îi spunea sincer și deschis: „Nu pot să vă făgăduiesc pentru multă vreme decât lacrimi, sânge și durere”, l-a urmat, cu încredere prin toate furtunile până la victoria finală, dobândită prin frăția de arme cu America și Rusia Sovietică, frăția înfăptuită în unele puncte tot prin munca și strădania sa.

De aceea, astăzi, lumea întreagă, sărbătorește, cu drept cuvânt, în persoana d-lui Churchill, pe unul din cei mai de seamă făuritori ai victoriei și fondator neuitat al păcii între popoare.

Pentru suflet

Sub steagul Astei

Pentru trup

Pe urmele Domnului

Sfinți din neamul nostru

De când se știe în lume, neamul nostru românesc stă legat, cu toată viața sa, de legea creștină. Așa dar, el s'a născut creștin. Lucrul acesta, care nu se poate spune despre niciun alt neam de pe fața pământului, trebuie să ne fie spre cea mai neîntinată mândrie și mulumire sufletească.

De altfel, noi am dat pildă, că știm și că vom să trăim potrivit cu legea așezată în lume de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. Trebuie să mai arătem, însă și aceea, că neamul nostru a fost în stare să dea creștinătății mulți eroi ai credinței și ai faptei, cete întregi de mucenici, martiri și sfinți. Este adevărat, că lumea mare nu îl prez cunoaște după numele și faptele lor.

Socotim, că pentru a împriștia cerșă uitării și a necunoaștinții s'a și găsit, la Sibiu, un preot tânăr, Dr. Liviu Stan, profesor de Teologie, care a scris o carte mult așteptată: „Sfinții Români”. Cartea numără 80 de pagini și scoate la iveală un mare număr de sfinți, răsăriți din neamul nostru, adânc creștin. Citind cartea, rămâi mirat, că lucrurile acestea nu au fost scoase la lumină încă înainte vreme. E drept, nici astăzi nu-i prea târziu. Măcar de acum încolo vom putea arăta, cu nume și cu ani, că neamul nostru stă alături de alte neamuri creștine, când e vorba de oameni aleși și plăcuși lui Dumnezeu.

Cartea amintită aici arată limpede următorul adevăr: „Alături de sfinții pe care îi cinstește întreaga Biserică, există și sfinți români. Avem sfinți ridicați din neamul nostru, sfinți dintre cari pe unii i-am uitat, pe alții îi cinstesc alte neamuri, cari ni i-au spus și nouă, și totuși nu ne arătam vrednici de ei; nu-i cinstim după cuviință.”

Este dară vremea să ne amintim de acești tii aleși ai neamului nostru, să le urmăm credința și să le cinstim numele.

D. Călugăr

**CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI**

FOISOARA

In iad

S'a n'âlnit, în iad, morarul
Cu vecinul său crășmarul
Și de soartea ce-au ajuns
Unul altuia s'au plâns...

- Frate, ce-ai păcătuit,
De la iad te au osândit?
(Întrebă întâi crășmarul,
Pe vecinul său morarul)...
- Copul meu a fost prea mare,
Pentru asta n'am iertare...
- Cic'al meu a fost prea mic
Alte n'am greșit nimic...

Gazetărie poporală

Lumea dela sate a fost încontinuu căutată de fel și fel de gazete, cari nu știau cum să fie mai bine ticluite să atragă țărani și, vezi Doamne, vroiau să fie și populare. În realitate scopul lor nu era ca să vină în ajutorul poporului, ci să-i înșele buna credință și punga, încasând abonamentele și apoi sănătate bună. Azi „o gazetă de probă”, poimâne încă una și răspoimâne redacția s'a închis. Sara bună abonatele, că știu bine că te ai pricopsit cu „gazeta poporală”

Ti-a trântit în vreo 4 pagini un articol poporal, unul național, câteva știri din lung și lat, nu prea multe ca să nu bolânzească poporul — vorba bănăneanului — și vre-o 2 pagini erau pline cu anunțuri și gata foaia. Asta-i gazetărie, nu glumă. Dacă nu curg abonamentele apăi să pice dela reclamă. Săracul țaran, el trebuie să fie înormat și dirijat la cine să-și descarce punga. Și el ar vrea să știe care anume croitor face costumul mai frumos și mai modern și dacă se găsește unul care să nu folosească ață slabă ori să fie pipărat la preț. Și să știți că nu e așa de ușor să faci o gazetărie cu reclame. Hă, hă, cât trebuie să alergi până prinzi pe cel cu reclama, să-l convingi că gazeta e mare și frumoasă și o cetește poporul (desigur și ăsta mult de tot). După aceea hi și iară hii după părăluțe. ...Sărman gazetar, cât trebuie să alege?

Era o vreme în care gazetele populare se nășteau ca ciupercile și viața lor era cam tot așa de lungă ca a unei ciuperci. Atât țărani, cât și meseriașii, cunosc gazetele cari intradevăr le aduc foloase. S'a dus doar vremea când numai popii știau carte. Oamenii de azi au prins a cunoaște ciupercile, nu-i mai poți duce cu poporalul; ei știe, că ciupercile mari și frumoase sunt și otrăvitoare. Privindu-le, frumusețea lor te ademenește și dacă te lași ispitit, ușor poți să cazi în nenorocire, otrăvind-ți sufletul.

Dacă ne gândim, că ciuperca bună are o înfățișare nu tot așa de frumoasă, dar gustul ei e bun și nutritiv, putem să spunem că natura intradevăr a fost nedreaptă pentru că

a dăruit frumusețea celor otrăvitoare. La fel s'ar putea spune și despre gazete.

În livada scrisului poporal cresc ciuperci nenumărate, culegeți, fraților, pe cele bune și feriiți-vă de a fi ademeneți de cele frumoase, căci pot fi otrăvitoare. Intrați fără nicio teamă în grădina „Astei” și veți găsi pe lângă ciupercile bune și altceva: lumină pentru suflet. Nu anunțuri de reclamă, ci gazetărie poporală.

Tr. Chirilă

Comunicări dela Astra Centrală

I. — Despărțămintele central județene și de plasă sunt rugate (luând legătura și cu alte instituții, în drept) să organizeze, cel puțin unde este posibil și cu mijloacele de cari dispun, cursuri regulate, cu caracter de școală țărănească, pentru bărbați și femei.

Rugăm să ni se raporteze.

II. — Despărțământul de plasă Dobra, înființat în anul 1901, și condus dela înființare până în anul acesta de d. protopop Iosif Morar, și-a ales, în adunarea generală, ținută în ziua de 2 Septembrie, un nou comitet în frunte cu d. protopop Alexandru Florea, ca președinte și d. prof. Gheorghe Nicula, ca secretar. D. protopop Iosif Moraru a fost proclamat președinte de onoare al acestui Despărțământ, care timp de 44 ani a desfășurat o activitate foarte frumoasă, având concursul d-lor preoți, învățători și altor intelectuali din acest Despărțământ.

III. — În comuna Dobra s'a organizat conferințe cu cuprins istoric, moral și economic, concerte și producțiuni teatrele, la cari lua parte și corul „Astei” din Dobra; s'au ținut cursuri pentru analfabeți; s'a organizat un concurs de copii mici între 1 și 3 ani, cu premii de încurajare, s'au controlat grădinile de zarzavat și au fost încurajați, tot prin premii acei cari le-au îngrijit mai bine.

IV. — În comuna Câmpuri-Surduc s'a organizat o expoziție de țesături și cusături, i-ar în alte comune s'au ținut prelejeri antialcoolice și altele de acest fel, cu material intuitiv, combinate cu proiecțiuni, conduse de d. director școlar Toma Roșu, din Dobra.

SFATURILE DOCTORULUI

Ocrotirea copilului mic

Cauze cari produc moartea copiilor

Sunt două cauze cari produc cel mai des moartea copilului de sân. Și anume, e aprinderea de plămâni și vara, aprinderea de mațe. În cea mai mare parte a țărilor din Europa aceste boli aproape nu mai produc nicio moarte, fiindcă știu cum să păzească copiii de ele. Ti-e tare ușor să te păzești de ele. Iată ce e de făcut, ca să-ți aperi copilul de aprinderea de plămâni:

Cea mai mare parte a aprinderilor de plămâni la copii, nu se produc din cauza că copilul este slab îmbrăcat. Mamele își înfășează copiii est il de cald și din cauza aceasta e tea nă că se va răci. Dar primejdia mare pentru copil e atunci când mama sau cei din jurul lui sunt răciți. O mică răceală, un guturaiu al mamei sau a celor mai mari din casă se întâmplă des iarna, mai ales la sate. Și nimeni nu-i dă nici-o atenție. Omul strănută, își suflă mereu nasul. Ca mai tușește puțin și peste 2-3 zile năcazul a trecut. Dar cât de ușoară este aceasta boală pentru mame, atât de primejdioasă este pentru copilul mic. Trupșorul lui e încă fraged nu se poate lupta încă așa de ușor cu o răceală, cum se luptă omul mare și strănutul care îi produce o neplăcere de 2-3 zile, la el coboară mai jos spre plămâni și îi aduce aprinderea de plămâni. Ajunge ca un om care este numai puțin sau poate puțin răcit, să strănute în fața copilului, sau chiar ce e și mai primejdios, săsărufi, ca copilul să se îmbolnăvească.

Deci, dacă vrei să-ți aperi copilul de aceasta boală, fi cu grijă. Când ești tu mamă, sau altcineva din casă răcit, nu tuși și nu strănuta în fața lui. Nu-i șterge fața cu mâna sau batista cu care ai umblat la nasul tău. Frații cei mai mici, dacă tușesc, sau le curge nasul, nu-i lăsa să se apropie de copilul cel mic. Și mai ales, nu vă sărutați copilul atâta timp cât vă simțiți răciți. Dacă toată lumea dela sate ar asculta acest sfat, mulți copii ar scăpa de moarte.

Dr. I. C.

(Lumină acum crășmarul
Pe vecinul său morarul)

- Doamne ce ne-astmănare:
Tu că-i mic și eu că-i mare!
- Ce să zici la astea, trate?!
Nici etcea nu-i dreptate!
(Mângâie acum morarul
Pe vecinul său crășmarul).

S. Silca

Din fuga condeitului

Satul românesc

De câte ori, mă gândesc la satul meu, mi se aprinde în suflet dorul tainic și sfânt al dragostei pentru el. Satul meu — satul românesc — am învățat să-l simt, să-i închin gân-

durile mele, curate și dragostea mea, fără margini.

Satul românesc, nu este ceva rece, ceva necunoscut sufletului meu. Satul românesc este viața mea, este tot ce poate fi mai sfânt pentru mine.

Satul așezat la câmpie, deal sau legănat de valurile holdelor aurii, alintat de foșnetul pădurilor de stejar, de vuetul apelor limpezi, cuprinde toată partea de durere și de bucurie a neamului.

Acolo în satul românesc cu viața lui simplă dar plină de cucernicie, se coace mereu aluatul neamului Acolo sub fiecare căciulă și cojoc se ascunde un „Hercules” care ține pe umerii săi uriași și nemuritori viața neamului românesc.

Acolo, în sat, la mine și'n satele

românești, este veșnica comoară, neșecată, din care trebuie să se adape tot ce e românesc și creștinesc.

Acolo sunt deschise mereu Evanghelia lui Christos și Evanghelia neamului românesc, cu adevărurile lor sfinte și nemuritoare: „Pe Dumnezeu nu-L huli și țara nu ț-o uri”.

Acolo 'n sat, țaranul nostru, creștin, bun român, păstrător al datinelor strămoșești, acolo în el, trăește o lume întreagă de dureri și bucurie, de luptă și sacrificii.

Satul este urna în care, Dumnezeu a depus talantul Său. Atârnă de noi, ca talantul să fie înmulțit sau îngropat. În timpurile de azi, cu frământări adânci și scoatem făcliile trebuitoare din urna neamului, cari să ne lumineze cărările viitorului, pe

Agricultură - Gospodărie - Muncitorești - Bune de știut

Rigolarea (desfundarea) locului pentru plantarea viei

— Cât-va sfaturi practice cari trebuiesc urmate, pentru a avea folos —

Aratul adânc face, de obicei, să vină roade mai bogate pe urma lui. Săpatul adânc al grădinei de legumi este o cerință neapărată, pentru izbucnirea legumilor. Plantarea pomilor izbutește pe deplin numai în pământ lucrat, la adâncime. Tot așa este și cu pregătirea locului pentru cultura viței de vie.

Aceasta nu se plantează numai pentru un an, doi, ori zece, ci pentru multe zeci de ani, pentru un veac chiar. Rădăcinile ei pătrund adânc în pământ, și ca să poată pătrunde, cu înlesnire, ca să poată găsi hrana trebuincioasă și să aibă puțința de a trăi și aduce roade, un șir lung de ani, pământul trebuie săpat adânc. Spre acest sfârșit nu trebuie cruțat nimic, nici ostenele, nici cheltueli.

Mulți sădesc via fără să rigoleze pământul. Și ce se întâmplă? Pământul nerigolat nu îngăduie rădăcinilor să pătrundă adânc și ele rămânând de o schioapă numai sub fața pământului duc adesea lipsă de umezeală și hrană, iar cu prilejul săpatului multe rădăcini sunt tăiate, pricinuindu-se astfel viței întârziere în creșterea și dezvoltarea ei.

Înainte de toate, trebuie croite căile pentru căratul gunoierului, al parilor și al strugurilor, cu prilejul culesului și pe unde e de a se scurge și apa de ploae. Aceste căi nu trebuie rigolate.

Croindu-se căile, locul dintre ele se rigolează în adâncime, de 60—80, centimetri.

Rigolatul se începe la partea din jos a locului unde se face dealatul un șanț, de doi metri de lat, aruncându-se pământul în capătul viei. Lângă acest șanț, din sus, se sapă alt șanț, de aceeași lățime și adâncime, aruncând pământul deadreptul în șanțul întâi, așa că în timp ce șanțul al doilea este gata de săpat, șanțul cel dintâi e astupat cu pământul scos din șanțul al doilea. În chipul acesta pământul se întoarce, ajungând cel deasupra de deșupt și cel de deșupt deasupra, lucrare de mare folos pentru cultura viilor.

Lângă șanțul al doilea, se sapă șanțul al treilea și așa mai departe.

până sa săpat întreaga via, rămânând acum, în partea din sus, un șanț neastupat, iar în partea din jos grămada de pământ scoasă din șanțul întâi. Șanțul deasupra poate să rămână și așa; mai bine e însă dacă se astupă și aceasta cu pământ, unde se poate, fără prea mare greutate, cu cel scos din șanțul întâi.

Rigolarea se face de obicei, toamna și iarna, când pământul nu e prea înghețat. Până primăvara pământul se îmbunătățește și prin lucrarea zăpezii și a gerului.

Viticulturnal

SFATURI FOLOSITOARE

Spanacul. Este o legumă foarte hrănitoare, din cauză că e bogat în săruri de potasiu, de calciu și în special conține mult fier, ceea ce-l face foarte căutat în hrana copiilor și a anemicilor. Zahărul și celuloza din el îl fac să fie și ușor laxativ (purgativ).

Budinca cu spanac. Se face o cocă de clătite (două ouă, 250 gr. făină și lapte sau sifon). Compoziția (amestecătura) să fie mai groasă. Se adaogă sare și se fac clătitele, nu așa subțiri ca acelea cu dulceață. Când sunt gata, se așează într-o cratiță, care merge la cuptor. Cratița se unge cu unt sau untură, se presară cu pesmet și se așează o clătită, peste care se întinde piure de spanac, apoi altă clătită, deasupra brânză de vaci amestecată cu ou, apoi altele până se termină budinca, astfel ca deasupra să fie o clătită. Se pune apoi o lingură de unt și se dă la cuptor, cu zece minute înainte de a se așeza la masă, ca primul fel. Se taie ca și tortul, în formă de triunghi.

Piureul de spanac. Se curăță și se spală 1 kg. spanac și se fierbe în apă sărată. Apoi se strecoară și se toarnă puțină apă rece. Se lasă să se scurgă bine și se dă prin sită. Ceea ce căpătăm se prăjește în grăsimi încinsă, se adaogă un praf de făină și se stinge cu lapte. Se lasă să fiarbă puțin. Piureul trebuie să fie gros ca o ciulama.

Lucia P. Constantinescu

Mai bine m'ar fi îngropat,
Că am lăcomit la sută
Și-mi luai muere slută.
Suta șade numărată
Sluta pe prag „zăbălată.”
Eu la sută mă mai uit,
Sluta nu pot s'o sărut.

Alta

Nu știu mândrii-i plac nu-i plac.
Dar gura mi-o dă cu drag.
Doamne bine mai trăești
Prin pădurea cu măceși
Cu mândrele din Florești;
Prin lunca cu „sânzâne,”
Cu mândrele „rămetene”
Numai să fie tot cald
Să le poți iubi, cu drag.

culese de tânărul
Luca Victor,
din Ponor-Alba

Cum lucrează Astra la sate

Vești bune încep să sosească la Centrala Astrei-Sibiu de pe diferite fronturi de luptă culturală, purtată sub steagul Astrei. Și ce este mai frumos, că sunt din Ardealul românesc, căzut sub robie, străină în 1940 și desrobite acum un an și ceva!

La Mociu Cluj

Despărțământul de plasă „Astra” Mociu, jud. Cluj, care a trimis un raport general, din care spicuim: În despărțământ sunt 24 Cercuri Culturale, în 24 comune, care au avut bibliotecă, azi distruse de războiu. Ele au fost cercetate și reorganizate de harnicul său președinte, care le-a vorbit de vremile noi și de necesitatea reformei agrare actuale. „S'a constatat — zice raportul — că în comunele desrobite oamenii au ieșit și mai oteliți și poartă deosebit interes față de Astra, învățăturile căreia i-au călăuzit în vitregia neamurilor.” De aceea, cu ocazia reorganizării, s'au înscris mulți membri fondatori și îndeosebi pe viață, iar cei mai săraci ca membri ordinari.

Dupăce arată pagubele mari pe care le-a suferit Casele Naționale în războiu, spune că în com. Coasta acest local a fost folosit de ungurii hortisti „drept magazie și grajd,” dar s'a curățit și a fost dat destinației sale, în 26 Aug. 1945, cu slujbă religioasă, cu parastas pentru eroii neamului și serbări date de tineretului comunei. Asemenea se vor inaugura case naționale în Berchis, în Vaidacămăraș, unde casa din conacul lui Ștefan Bethlem va servi grădinița de copii.

De altă parte, raportul spune că la munca de redresarea satelor este chemat și activează cu râvnă tineretul din școala secundară, care este exemplu de purtare frumoasă pentru

săteni. Alte proiecte de muncă sunt pe cale de realizare. Totul se lucrează sub deviza: „Totul pentru binele neamului!” Cinste acestui despărțământ!

S. R.

FELURITE

Animale sfinte. În unele părți ale pământului și azi sunt oameni cari se închină la animale, pe cari le socotesc sfinte. În India sunt elefanți, șerpi și vite sfinte. În alte părți sunt albine și câini sfinți. În părțile de apus al Africei, crocodilul e socotit animal sfânt. În ținutul Ibadon este un crocodil de 250 ani. Căruia și așază oamenii îi aduc jertfă câte un copil nou născut. Egiptenii socotesc pisica de animal sfânt și când moare o îngropă ca pe un faon. În Japonia cerbii sunt socotiți de animale sfinte. În parcul Nara din Japonia sunt cerbi, despre cari se spune, că au origine tot atât de veche ca și familia împăratului. În Caicuta, în India, sunt sfinte vitele albe și dorința cea mai mare a unui hindus este, că înainte de moarte, să fiină în mână coada unei vaci. Cel mai adorat animal de pe fața pământului e șarpele. În cinstea șerpilor multe popoare aduc tot felul de jertfe.

Coarnele cerbului. Se spune, că vrâsta cerbului se poate cunoaște după numărul de ramuri al coarnelor, deoarece în fiecare an crește un ram. Dezvoltarea ramurilor ține nu mai până la o anumită vrâstă și atârână mult și de felul hranei și de puterea de a se împerechea. Dacă atunci când își schimbă coarnele, încă nu are puterea de a se împerechea, cornul ce-i crește are tot numai un ram; din contră, dacă puterea de împerechere, vine deodată cu schimbarea coarnelor, acestea se ramifică. Ramificarea coarnelor cerbului nu ține toată viața. Învățații spun, că ramificarea ține cam 5-6 ani.

Organizația Națiunilor unite, sau:

Un mijloc mai bun pentru asigurarea păcii

Dupăce conferința dela Londra, a miniștrilor de externe ai marilor națiuni, a dat greș, președintele Statelor Unite, d. Hari Trumann — dorind să grăbească lucrările pentru așezarea păcii între popoare — a reușit să-și sprijinească nădejdele pe un nou instrument, prin mijlocirea căror se va putea ajunge la înolnirea dorinței majorității popoarelor, dornice de pace. Este vorba de așa zisa Organizație a Națiunilor Unite, alcătuită din 51 de state, căruia îi va reveni sarcina să mijlocească neînțelegerile dintre Marile Națiuni Unite și să găsească mijloacele prielnice, cari vor putea duce la o pace durabilă.

Vorbind la Casa Albă din Washington, într-una din zilele trecute, d. Truman și-a exprimat nădejdea, că Organizația Națiunilor Unite va fi în stare să funcționeze, în viitoarele 90 de zile, pentru a desluși toate problemele internaționale, cari alcătuiau, până acum, obiectul întâlnirilor dintre „cei trei mari” sau dintre miniștri a-facerilor străine. Președintele Statelor Unite a arătat, că țara sa va da tot sprijinul cu puțință Organizației Na-

țiunilor Unite, pentru a-și putea duce la îndeplinire însărcinarea.

Ce va face Rusia Sovietică

Față de teama care stăpânește unele cercuri politice mondiale și în deosebi americane, că Rusia Sovietică nu ar participa la lucrările Organizației Națiunilor Unite, — d. Truman a dat asigurări, că aceste îndoaeri ar fi neîntemeiate și că dsa are toată nădejdea, că și marea putere din răsăritul Europei își va da concursul la lucrările pentru făurirea păcii.

În legătură cu cele de mai sus, președintele Statelor Unite, a mai declarat, că în prezent se duc tratative între reprezentanții celor 4 mari puteri: Statele Unite, Rusia Sovietică, Marea Britanie și Franța, pentru lămurirea mai multor probleme și puncte care au alcătuit declarațiile dela Postdam, în chestiunea controlului asupra Germaniei.

Rămâne să vedem acum în ce măsură Organizația Națiunilor Unite va putea ca în lăuntrul termenului de 90 de zile să înăurească cu bunele ei gânduri și dorințe la asigurarea mult așteptatei păci.

care, i-l vrem cât mai bun și fericit pentru noi și pentru copiii noștri. Pentru viitorul nostru și-al țării noastre, țăranul cu fața arsa de soare, cu mâinile crepate de pe coarnele de plug, a muncit și a asudat, a luptat și a murit.

Pentru toate aceste lucruri, pe care, ni le dă țăranul se cuvine să ne îndreptăm azi mai mult decât ieri, toată grija zilelor de mâine.

Să dea Dumnezeu, ca dangătul clopotelor de mâine să aducă bucuria și fericirea tuturor.

N. Balteș, inv.

Sibiu, 1 Dec. 1945

Strigături din Ponor-Alba

Bătrân sunt, dar nu de mult
Dar m'a uscat năcaz mult.
Atunci când m'am însurat

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

In atenția abonaților.

Către sfârșitul acestei luni vom face o revizuire a situației fiecărui abonat, pentru a vedea cum s'a înțeles să-și facă datoria față de Foia pe care a citit-o săptămână de săptămână. Pe cei aflați în neregulă cu abonamentul îi vom șterge din registre, le vom opri trimiterea pe mai departe a Foii și îi vom publica la rubrica „Răii plătitori”. Recurgem la acest pas numai după ce, în nenumărate rânduri, le-am adresat rugămintea restanțierilor să se pună la curent cu plata abonamentului, care a fost mai mult decât modest. Să nădăjduim, că înăuntrul termenului până la 1 Ianuarie 1946, vom putea să-i trecem și pe cei răi platnici, la „caștful” „bunilor plătitori.” Abonații, în ordine cu abonamentul, vor primi, în dar, un frumos „Calendar de perete”, care le va fi o podoabă în casă, pe tot timpul anului.

Se vor distribui noi porții de zahăr. Incepând cu ziua de 10 Decembrie a. c., se va face împărțirea nouilor cote de zahăr, pentru întreaga populație a țării. De data aceasta se vor da rațiile pe lunile Noembrie, Decembrie 1945 și Ianuarie 1946, câte 250 gr. de persoană, pe lună (750 grame pe trei luni).

Comunicat. Comisiunea județeană de Coordonare a Executării obligațiilor decurgând din Convenția de Armistițiu, în ședința din 27 Nov. 1945, la Prefectura județului Sibiu, sub președinția d-lui dr. Ștefan Cleja, Prefectul județului, la care au participat toate organele conducătoare ale vieții economice din județul Sibiu și-a îndeplinit în mod mulțumitor obligațiile impuse în cadrul Convenției de Armistițiu, prin faptul că în anul I și începutul anului II, al Armistițiului, a dat pentru URSS un număr de 7786 bovine, 12.691 ovine, 1595 porcine și 1572 cabaline, precum și diferite subzistențe în cadrul art. 10. Având în vedere dispozițiile Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 1373/1945, precum și dispozițiile d-lui Președinte al Consiliului de Miniștri, comunicat cu ordinul Nr. 185.034, Comisiunea hotărăște:

Incepând cu data de 1 Decembrie a. c. orice livrări de animale pentru satisfacerea obligațiilor Convenției de Armistițiu se vor face prin cumpărări la preț liber dela cei care doresc să vândă în târguri.

Înțelesul acestei dispozițiuni, este că pe viitor nu se vor mai face nici un fel de rechiziții, blocare sau conscriere de boi, vaci, oi, porci sau cai, dela locuitori, ci se vor cumpăra liber, în târguri.

Lucrarea „Evanghelia și Democrația” a Prof. Simion Radu este epuizată.

Johann Veindel succ. Julius Veindel & Gustav Reissenberger, societate în nume colectiv, Sibiu

Prin contractul adițional din 28 Octombrie 1945, membrii asociației Iuliu Veindel și Gustav Reissenberger au convenit ca din beneficiul net de lei 4.811.496 realizat prin bilanțul încheiat la 31 Ianuarie 1945, să capitalizeze suma de lei 4.000.000, majorându-se prin aceasta capitalul social dela suma de 3.800.000 lei la suma de 8.200.000 lei. — iar miza fiecărui asociat majorându-se cu câte 2.200.000 lei.

Toate celelalte dispozițiuni din contractul societății rămân neschimbate.

Urmează semnăturile

Grefa Tribunalului Sibiu Secția III.

Dosar Nr. Fsoc. 165/1931.

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la Nr. 348 din 1945, se vizează de noi pentru publicare și afișare.

Sibiu, 23 Noembrie 1945.

Prim grefier

Constantin G. Logan

Poșta Administrației

Am mai primit bani dela următorii:

Abonat 1891 Lei 1000; ab. 322 Lei 200; ab. 348 Lei 4000; ab. 3031 lei 1000; ab. 1307 lei 1000; ab. 1226 lei 1000 ab. 3027 lei 1000; ab. 48 lei 900; ab. 3028 lei 1300; ab. 3032 lei 2000; ab. 3020 lei 2000; ab. 657 lei 1000 ab. 3033 lei 2080; ab. 441 și 481 câte lei 500; ab. 6.40 lei 1000; ab. 2456 lei 1000; ab. 1449 lei 1000; ab. 505 lei 1350; ab. 336 lei 200; Ioan I. Silea lei 800; Moga Teodor I. Aron, lei 2000; Dicu Petru lei 10000; Traian Precușu, preot lei 2900; Vlad Ioan lei 3200+1000; Nicolae J. gastu lei 1000; Cercul Cultural Jebel lei 1000; Prof. N. Tomici lei 2000; Tănase Gheorghe I. 2000; Brumar Gheorghe lei 1000; Ștefan Vrabie lei 3200; Ilie Cismașiu lei 1000; Ursu Ioan lei 1000; Ilie Nedelea lei 3000; Ivan Aurel lei 1400; Hentea Nicolae lei 1100; Todor Ioan Uța lei 400; Prăvălia Mixtă „La Tudorică” lei 2100; Ilie Cucuian lei 800; Gheorghe Boția lei 1200.

Gh. Maier Turda: Prin abonamentul dvstr. este și Pascalău Ioan — Bologa — Cluj și Târa Vasile — Glodin — Năsăud. Total șapte abonați iar cu Dumneavoastră opt. A primi și scrisoarea. Ne vom conforma. Deci repartiția de lei 500, ca acout pe 1946, nu mai este valabilă.

Maxim Simoană: Am îndreptat greșala Iclânzan Dumitru: Am expediat cele cerute. Chizboc V. V am îndeplinit dorința.

Prof. N. Tomici: Am primit exemplarele. Vom reveni.

Mihailu Gheorghe Căpâlna: Călduroase mulțumiri.

Ce mai e nou în lume

— D. Ethridge a părăsit România — Lupta opoziției britanice. — Europa amenințată de foamete. — Jugoslavia a trecut dela monarhie la republică federativă. —

Către sfârșitul săptămânii trecute d. Marc Ethridge, trimisul special al d. Birnes, ministrul afacerilor străine americane, în Bulgaria și România, s'a reintors la Washington, după ce și-a cules informațiile trebuincioase.

În România, destinsul ziarist american a poposit mai multe zile, în care timp a luat legătură și a stat de vorbă cu mai mulți miniștri din actualul guvern, precum și cu o seamă de reprezentanți ai partidelor din opoziție.

Deși timpul i-a fost îngădit, totuși, d. Ethridge și-a luat răgazul să cuture și unele centre mai importante ale Transilvaniei, ca Brașovul și Sibiu, unde s'a informat asupra chestiunilor cari îl interesau.

Mandatul pe care d. Ethridge l-a primit din partea guvernului Statelor Unite nu a fost dintre cele mai ușoare. Dimpotrivă, am putea spune că ziaristul american a avut o sarcină dintre cele mai grele, deoarece în scurt timp el avea să vadă cât mai multe stări lucruri, de fără părtinire, pentru ca la rândul său să poată fi un informator obiectiv față de aceia cari l-au trimis în Europa.

Nu ne îndoim, că d. Ethridge, reintors la Washington va pune la îndemâna conducerii de Stat americană un material informativ și documentar dintre cele mai prețioase și în măsură a da puțința factorilor cu răspundere să-și facă o iconă clară asupra celor ce se se petrece la noi.

Lupta opoziției britanice

D. Winston Churchill, șeful opoziției engleze și conducătorul partidului conservator, luând cuvântul la o mare întrunire ce s'a ținut deunăzi la Londra, a făcut interesante declarații politice, din conținutul cărora se desprind că partidul d-sale a deschis lupta împotriva guvernului englez.

Ocupându-se de alegerile din Iulie a. c., când au venit la putere laburiștii d-lui Attlee, d. Churchill a spus: „Votul alegătorilor cu privilegiul alegerilor generale a fost unul din cele mai mari dezastre care s'au abătut asupra acestei țări „în cursul istoriei sale îndelungate și agitate”.

D. Churchill a mai declarat, în continuare, că nu este niciun motiv pentru conservatori (partidul d-sale) să nu scoată țara din „acest impas prostesc și din greșala în care a căzut în ce privește afacerile interne — tot așa cum conservatorii au îndrumat Anglia în cursul marelui lupte mondiale”.

„Azi — a spus d-sa — nu mai trebuie să facem față primejdiilor de moarte ale războiului de cuceriri și de subjucții străine. Sunt, totuși, alte primejdii ce ne amenință din fiecare direcție, primejdii cari vor putea să apase, în mod simțitor și dezastruos, asupra poporului și a întregului viitor britanic, pe care noi nu ni l-am închipuit niciodată.

Ca urmare a constatărilor și îngri-

jorărilor de mai sus, d. Churchill a adresat un apel către toți bărbații și femeile britanice, să facă tot ce le stă în putință pentru a trezi la viață puterea de afirmare și mândrie a națiunii.

Europa amenințată de foamete

Prezidând o mare întrunire la Londra, Arhiepiscopul de York, dr. Ciriyl Garbett, a adresat un apel pentru salvarea Europei dela foamete.

„Dacă nu vom începe de îndată o lucrare hotărâtă — a spus prelatul britanic — asupra multor milioane de locuitori ai țărilor europene se va abate una dintre cele mai cumplite foamete, care ar putea să aibă urmări nenorocite. Căci nu este îndeajunsă scuza, că Germania este aceea care a provocat mizeriile din Europa. Statul german, prin tiraniile sale adus aceste suferințe, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să lăsăm, ca întreaga pedeapsă pentru crimele șefilor să se abată asupra populației nevinovate, care nu a participat decât într-o mică măsură sau de loc la crimele și suferințele războiului.

Jugoslavia a trecut dela monarhie la republică federativă

Unul din cetele de guvernământ mai important săvârșit de guvernul Mareșalului Tito la scurt timp după alegerile electorale, este hotărârea Adunării Constitante de a proclama Jugoslavia republică federativă.

Astfel, începând cu data de Joi 29 Noembrie a. c., Jugoslavia a trecut dela forma monarhică la aceea de republică. Ca urmare „Adunarea Constituantă a hotărât depozitarea Regelui Petru și a Casei Regale Karađiarghević de toate drepturile avute.

Se știe că după împușcarea Regelui Alexandru al Jugoslaviei, în Octombrie 1934, când în tovărășia d-lui Barthou, ministrul afacerilor străine al Franței, a făcut o vizită în Marsilia (Franța), tiul său Petru al I-lea care se afla la studii în Anglia, a fost chemat în grabă să ocupe locul văduvit prin moartea tatălui său.

În prezent Regele Petru al II-lea se află în marea Britanie, unde a aflat de importanta hotărâre ce s'a luat de către Adunarea Constituantă Jugoslavă.

Mașina de scris, marca „Remington”, în perfectă stare de funcționare, se află de vânzare. A se adresa: „Tipografia Astra Culturală”, Sibiu str. Avram Iancu Nr. 9.

Dr. CORNEL TODEA, medic primar director la Spitalul de Boli Pulmonare Sibiu, cu specialitatea de Boli Interne și Pulmonare, și-a deschis Cabinetul Medical în Sibiu, str. Avram Iancu 24. Consultă între orele 12-13 și 4-6 p. m. Roentgen, Electrocardiografie, Fizioterapie.

Sdrobiți de durere și în veci nemângâiați, aducem la cunoștința rudeniilor, prietenilor și cunoscuților pierderea prematură a unicului nostru fiu, nepot și fin

Liviu Ioan Vasile Cernea

la etate de numai 2 luni și 14 zile

răpus de moarte, în seara zilei de 18 Noembrie 1945.

Liviuțule scump și drag, tu trăiești în inimile noastre, tu n'ai murit. Ideea că nu te mai avem între noi, toți cei care te-am iubit și te-am încreștinat este insuportabilă.

Coboară din sferele senine cu aripioarele tale de ingeras dulce și cu atingerea lor să ne mângâi sufletele noastre cernite.

Dormi în pace ingeras sublim, făptura ta va rămâne

veșnică în inimile noastre

Vasile și Mărioara, părinți; Nicu, Mărioara și Cheja, Medias, nași și unchi; Nelu și Mărioara Opreș, Brașov, unchiu și mătușe; Ioan și Maria Opreș, Sibiu și Ioan și Ioana Cernea, Avrig bunici și bunice

Indurerata familie